

ת"ד 6927/11/14 - מדינת ישראל נגד וואסיהון דרסיה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 ינואר 2016

ת"ד 6927-11-14 מדינת ישראל נ' דרסיה

בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

וואסיהון דרסיה

נאשם

הכרעת דין

הנאשם הועמד לדין בגין נהיגה בהיותו שיכור וכן נהיגה בקלות ראש, תוך גרימת תאונת דרכים בה נגרמו נזקי גוף ורכוש, עבירות לפי סעיף 62(3), 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן- **פקודת התעבורה**), בקשר עם סעיף 38(2) לפקודה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.11.14 שעה 05:15 לערך, הנאשם נהג ברכב מ.ר. 3403550 (להלן **הרכב או רכב רנו**) בדרך השיריון בתל אביב, מכיוון צפון לדרום, והתקרב לצומת עם רחוב גולומב (להלן- **הצומת**).

הנאשם נהג ברכב בהיותו שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים, מפיו נדף ריח חזק של אלכוהול, התנהגותו רדומה, הוא התנדנד בעמידה, ונכשל במבחן הליכה על הקו על ידי חריגה מהקו.

בבדיקת הנשיפה נמדד בגופו של הנאשם ריכוז של 780 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף.

אותה עת, נהג במונית מ.ר. 1935025 (להלן- **המונית**), מרדכי שחר בבלי (להלן- **נהג המונית**), בכיוון נסיעת הנאשם ונעצר לקראת הצומת עקב אור אדום ברמזור.

הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך, התקרב יתר על המידה אל המונית והתנגש בה מאחור. כתוצאה מהתאונה נחבל נוסע במונית, לידור חדד, ונגרמו נזקים לכלי הרכב.

במענה לכתב האישום, הודה הנאשם הודה בנהיגתו במקום ובזמן, אך כפר בריכוז האלכוהול שנמדד בגופו וטען כי הוא בלתי הגיוני. נטען כי המכשיר לא היה תקין ולא נערכו הבדיקות המקדימות לפני הפעלתו. נטען כי הנאשם לא היה שיכור, אלא הצליח במרבית מבחני המאפיינים ואף מסר גרסא הגיונית בעת חקירתו תחת אזהרה, דבר המעיד על

פכחוננו. השוטר התרשם כי הנאשם נתון תחת השפעה בינונית של אלכוהול, וזאת בניגוד לממצאי בדיקת השכרות המעידים על ריכוז גבוה של אלכוהול. הנאשם אישר כי צרך אך חצי כוס בירה, ולא יותר.

בהתייחס לאירוע התאונה, נטען כי לאחר שהאור התחלף לצהוב, נהג המונית החל בנסיעה אך בלם באופן פתאומי, ולכן הנאשם אינו נושא באחריות לתאונה.

הנאשם אישר כי הסיע ברכבו נוסעים אך טען כי גם במונית היו נוסעים, וטען כי ככל הנראה נהג המונית היה רדום.

האחריות לאירוע תאונת הדרכים:

בוחן התנועה, רס"ר יריב ליכטנשטיין, הגיע לזירה בשעה 06:55, בעת הגיעו כלי הרכב טרם הוזזו ממקומם, ועמדו בנתיב השמאלי במרחק מה מהצומת. לפי דוח הבוחן (ת/9), מזג האוויר היה נאה, הדרך היא דרך עירונית, כביש האספלט יבש, תקין ומישורי כשמקדם החיכוך המשוער הוא 0.7. לרכב הרנו נגרם נזק מכיוון לפניו לאחר, על מכסה המנוע הייתה מעיכה, ומסגרת לוחית הרישוי קדמית נשברה.

למונית נגרם נזק מכיוון אחר לפניו, מסגרת לוחית הרישוי נשברה וכנף אחורי שמאלי התעקם מעט. שברי לוחית הרישוי של הרנו נמצאו על הכביש לפני חזית המונית. ברנו נמצא בקבוק וודקה ריק. נמצאה התאמת נזקים מלאה בין שברי הפלסטיקה שעל הכביש מתחת למונית לבין מסגרת לוחית הרישוי הקדמית של הרנו.

הבוחן נשאל בחקירתו הנגדית אם מצא סימני בלימה של המונית וזאת לאור טענתו של הנאשם בדבר בלימה פתאומית של המונית, והשיב כי לא נמצאו סימני בלימה בזירה, וציין כי הרכבים לא הוזזו עד למועד הגעתו לזירה.

בחקירתו תחת אזהרה טען הנאשם בתחילה כי כאשר הגיע לצומת עצר אחרי המונית (ת/12 שורה 14). בהמשך כשנשאל אם נהג בזמן התאונה השיב בשלילה, וכשנשאל אם עצר עצירה מלאה אחרי המונית, השיב בחיוב, והוסיף: "**אני עצרתי קודם כל אחרי המונית ורק לאחר שהתחלף הרמזור התחלתי בנסיעה**" (ת/12 דף 2, שורות 8-14). בסיום חקירתו שינה הנאשם את גרסתו, עתה טען כי לא עצר לפני הצומת, אלא האט את מהירותו למהירות של 30-50 קמ"ש (ת/12 שורות 23-25).

כשנשאל בחקירתו הנגדית מדוע מסר בהודעתו שעצר אחרי המונית בעוד שלמעשה היה בנסיעה, טען הנאשם: "**כי היה בינינו מרחק, אני התחלתי להאט. לא עצרתי**" (פרוטוקול עמ' 22, שורה 2). בהמשך נשאל הנאשם האם נהיגה במהירות של 30-50 קמ"ש בעת התקרבות לצומת בו דולק אור אדום היא בגדר נהיגה איטית, השיב הנאשם בחיוב, וחזר על הטענה כי היה במרחק מהמונית. כשנשאל אם שמר מרחק מהמונית, שינה הנאשם שוב את גרסתו וטען "**אני אומר שאין שהתחלתי בנסיעה, הוא עצר, ואני לא הספקתי לבלום**", היינו הנאשם טען כעת כי רק החל בנסיעה, בעוד שקודם טען כי היה בנסיעה רצופה, והאט את מהירותו לקראת הצומת.

בנוסף, בחקירתו הנגדית העלה הנאשם טענה כבושה כי הפגיעה במונית נגרמה עקב כך שרכבו החליק היות והכביש היה רטוב ממים.

לא הייתה בפי הנאשם טענה כי הרכב שעמד לפני המונית נעצר ולפיכך אף המונית נעצרה. לא הייתה לו אף כל גרסא

בנוגע למרחק שהיה בין רכבו לבין המונית בעת שהבחין במונית העומדת ברמזור אדום על מנת לשכנע כי באותן נסיבות די היה בהאטה של מהירות הנסיעה למהירות של 30-50 קמ"ש. הנאשם הסיע ברכבו מספר נוסעים, אך לא זימן לעדות מי מהם על מנת לתמוך בגרסתו כי נהג המונית עצר באופן פתאומי. הימנעותו זו מזימון עדים רלוונטיים אינה פועלת לטובתו.

בשים לב לסתירות שנפלו בגרסאותיו השונות של הנאשם, טענתו הכבושה בדבר החלקה על הכביש, העדר גרסא מפורטת ומשכנעת והימנעותו מזימון עדים רלוונטיים, לא מצאתי כי ניתן לסמוך על עדותו.

נהג המונית מסר בעדותו: **"שלושה רכבים עמדו לפני ואני הייתי בנקודה של פניה ולא היה לי לאן לזוז, היינו שם בעצירה מלאה, מספר שניות ברמזור אדום מלא, זה כביש מרכזי פתוח, 06:00 בבוקר, ואז מאף מקום פגע בנו רכב מאחורה בעוצמה רבה. לא היה רעש של חריקת בלמים, פשוט נכנס בנו מאחורה לפתע פתאום ומאף מקום. מעוצמת המכה, אחד הנוסעים נזקק לטיפול רפואי. זה היה קטע מאוד מפחיד"**(פרוטוקול עמ' 9 שורות 22-26).

בחקירתו הנגדית אישר נהג המונית כי הוא לא נפצע בתאונה. כשנשאל אם התאונה ארעה בשעה 05:00 או בשעה 06:00 בבוקר, כפי שטען בחקירתו הראשית, השיב **"יכול להיות שהיה 05:00, או 05:30 בבוקר, היה אור יום מלא. אני לא יודע בדיוק מה הייתה השעה, אני לא הסתכלתי. לקראת השעה 06:00 הגיעה המשטרה."**

כשנשאל על האור שדלק ברמזור בעת אירוע התאונה טען כי **"היה אדום מלא, לא היה צהוב, אני הייתי בעצירה"**.(פרוטוקול עמ' 11 שורות 5-8). כשנשאל כיצד זה שהמונית הועפה קדימה כאשר הוא עצמו אישר שהנזקים שנגרמו עקב התאונה היו קלים, השיב: **"המונית עמדה ולא נסעה וזה היה מזל שלי, גם אחרי התאונה היא לא נסעה, אני עמדתי ויש לי מזל שאני עמדתי ולא המשכתי לנסוע בתאונה, אבל בתאונה עצמה אני עפתי קדימה"**(פרוטוקול עמ' 11 שורות 15-16).

הטענה כי המונית הועפה קדימה אושרה על ידי הנוסע ליאור חדד, שישב במושב האחורי, שציין בעדותו כי **"קיבלנו חתיכת מכה מאחורה וחגורת הבטיחות ננעלה עלי...אני ישבתי במונית וקיבלתי מכה, וכתוצאה עפנו קדימה מהמכה, וברגע שהרכב נעצר, אז עפתי חזרה לאחור"**.(פרוטוקול עמ' 18, שורה 24, עמ' 19, שורות 6-7).

חברו שישב במושב הקדמי ציין גם הוא כי המונית עמדה באור אדום, אך לטענתו היא הייתה ראשונה לפני הרמזור, ולכן נמנעתי מלקבוע ממצאים על סמך עדותו.

מעיון בתרשים שערך הבוחן ניתן להבחין כי המונית לא עמדה ראשונה בצומת אלא במרחק מה מהצומת, עובדה המתיישבת עם עדותו של נהג המונית כי המונית עמדה אחרי שלושה רכבים. בנסיבות אלה ספק אם המונית החלה בנסיעה בעת שהרמזור התחלף לצהוב, ומכל מקום, היה באפשרותה להתחיל אך בנסיעה איטית נוכח שלושה כלי הרכב שהיו לפניו. העובדה שהמונית לא בלמה באופן פתאומי מתיישבת עם ממצאי הבוחן לפיהם לא נמצאו סימני בלימה. מצאתי כי ניתן לסמוך על עדותו של נהג המונית, המתיישבת עם הממצאים האובייקטיביים. יצוין עוד כי גרסתו הראשונית של נהג המונית אודות אופן אירוע התאונה (ראה, ת/20), התיישבה עם עדותו בבית המשפט.

ב- ע"פ 4498/14 שחר גרידיש נ' מדינת ישראל, ציין כבוד השופט שהם כדלקמן:

"התאונה התרחשה באור יום, בקטע כביש ישר, יבש ותקין, כאשר תנאי הראות היו טובים. בנסיבות אלה, כאשר אין חולק כי רכבו של המערער פגע בחלק האחורי של המזדה, וכתוצאה מכך נגרמה התוצאה הקטלנית, ובעיקר כאשר לתנאים הסביבתיים בזירת התאונה לא היתה כל השפעה על התרחשות התאונה, עובר הנטל הטקטי להבאת ראיות או למתן הסבר סביר לגבי אופן התרחשות התאונה אל כתפי הנהג הפוגע, ולו כדי הטלת ספק סביר בדבר אשמתו...."

במקרה דנן, אין חולק כי הרנו פגע בחלק האחורי של המונית. לפיכך, הנטל הטקטי להבאת ראיות המפריכות את החזקה העובדתית בדבר נהיגה רשלנית, היה מוטל על כתפי הנאשם. אני סבורה כי הנאשם עמד בו. טענתו כי הרנו החליק עקב כביש רטוב, היא בגדר טענה כבושה שלא מצאתי כי ניתן לקבלה. זאת ועוד, עצם נהיגתו של הנאשם בדרך עירונית במהירות של 30-50 קמ"ש בעת שהתקרב לרמזור בו דלק אור אדום, כאשר מספר כלי רכב עמדו לפני הרמזור, מעידה כשלעצמה על אי נקיטת אמצעי זהירות כמתחייב מהנסיבות.

לפיכך, אני סבורה כי הנאשם נושא באחריות לאירוע התאונה עקב נהיגה בקלות ראש.

האם הנאשם נהג בשכרות ?

רס"ל מוטי אלקובי (להלן- **השוטר**), הגיע לזירת התאונה בשעה 05:58, כאשר לפניו טיפלה באירוע נידת משטרה דן שפרטיה צוינו בדוח הפעולה שערך (ת/20). משניגש אליו הנאשם, הריח השוטר ריח חזק של אלכוהול מפיו. הנאשם התבקש להיבדק בנשיפון, והוסבר לו כי אינו חייב לבצע את הבדיקה. הנאשם הסכים להיבדק, אך הכשיל את הבדיקה מספר פעמים, ורק לאחר ששה ניסיונות התקבלה תוצאה לפיה הנאשם נכשל בבדיקה. בשיחה הראשונית טען הנאשם כי שתה במסעדה כוס בירה אחת כשעה וחצי לפני עצירת הרכב. בבדיקת המאפיינים הנאשם התנדנד בעמידה, חרג מהקו במבחן ההליכה על הקו, והצליח במבחן הבאת האצבע לאף. השוטר התרשם כי הנאשם נתון תחת השפעה בינונית של אלכוהול.

מפעיל הנישוף, ערך לנאשם בדיקה במכשיר הנישוף אשר החלה בשעה 06:17 והסתיימה בשעה 06:31.

במחזור הנשיפות הראשון לא התקבלה מדידה עקב נפח נשיפה לא מספיק. מפעיל הנישוף ציין במזכר שערך (ת/14) כי הנאשם נשף נשיפה קצרה מדי, ובכך הכשיל את הבדיקה. לטענתו, גם במחזור הנשיפות השני המשיך הנאשם להכשיל את הבדיקה, אך שתי נשיפות היו תקינות, והתוצאה שהתקבלה הייתה 780 מק"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף.

עיון בפלט הנשיפה (ת/17), מלמד כי הפער בין התוצאות שהתקבלו במדידתו של גלאי אינפרא אדום-IR, ובמידתו של הגלאי האלקטרו כימי-EC, לא היה משמעותי.

מפעיל הנישוף ביצע לפני תחילת המשמרת ובסיומה בדיקות כיוול יומיות, אשר תוצאותיהן היו תקינות, וכן בדיקות נשיפה עצמית.

במזכרו ציין מפעיל הינשוף כי לאור החלטת הבוחנים כי הרכב ייגרר, התבקש הנאשם למסור את מפתחות הרכב ולהיכנס לניידת. הנאשם לא פעל כפי שנדרש, אלא הסתובב בין הרכבים וסירב למסור את מפתחות הרכב. מפעיל הינשוף הודיע לנאשם כי אם ימשיך בסירובו יעצר, אך הנאשם התנגד למסור את המפתחות ואחז בחוזקה בידיו של מפעיל הינשוף. לפיכך, השוטר אזק את הנאשם, ואז הצליח מפעיל הינשוף ליטול את מפתחות הרכב.

אף השוטר אלקובי התייחס בעדותו לאופן התנהלותו של הנאשם, אשר לדבריו "המשיך לטייל" על הכביש, תוך סיכון עצמו ויתר המשתמשים בכביש, על אף שנדרש לעלות על המדרכה (פרוטוקול, עמ' 15, שורות 14-16).

הההגנה ביקשה לשכנע כי ריכוז האלכוהול שנמדד בגופו של הנאשם אינו סביר, וזאת בהתחשב בכך שצרך אך חצי כוס בירה, אולם הנאשם מסר מספר גרסאות סותרות אודות אירועי אותו לילה וכמות האלכוהול שצרך. בנסיבות אלה לא ניתן היה לתת אמון בגרסתו כי צרך אך כמות קטנה של בירה.

בהודעתו תחת אזהרה מסר הנאשם כי בילה במועדון בו התקיימה הופעה, ואדם כלשהו הזמין עבורו כוס בירה היינקינן בנפח של חצי ליטר. כשיצא מהמועדון שלושה אנשים שאינו מכיר שאלו אותו להיכן הוא נוסע, ושמסר להם מהו הכיוון ביקשו לנסוע איתו. לכן נסעו ביחד במונית לתחנה המרכזית היכן שהחנה את רכבו, ומשם נהג ברכב עד לאירוע התאונה.

בעדותו היו לנאשם מספר גרסאות שונות, בתחילה חזר על גרסתו במשטרה, אך טען כי שתה אך חצי כוס בירה. בהמשך נשאל כמה זמן שהה במועדון וזאת בהתחשב בטענתו כי ההופעה החלה בחצות.

והנאשם השיב: **"יצאנו משם בערך אחרי שעתיים שלוש, הלכנו לאכול משהו, אכלנו ואחרי זה המשכנו. הייתי אני עם החבר שלי."** (פרוטוקול עמ' 23, שורות 23-24).

לאור כך הנאשם נשאל והשיב כדלקמן:

"ש. אתה בהתחלה כשסיפרת את סיפור של מה שקרה, סיפרת רק על ההופעה ואמרת שאתה הצעת להקפיץ חברה שעשו בלגן, ולא אמרת שהלכת לאכול עם החבר שלך?

ת. אני לא אמרתי הכל" (פרוטוקול עמ' 23, שורות 25-26).

בהמשך ציין הנאשם כי שהה במועדון 3-4 שעות בלוויית חברתו דאז. עם יתר החבורה הוא אינו נמצא בקשר כיום. הנאשם חזר וטען כי לאחר ההופעה הלך לאכול במסעדה עם חברו. מזכיר כי במועד האירוע טען הנאשם כי צרך כוס בירה במסעדה כשעה וחצי לפני נהיגתו, היינו לאחר תום ההופעה. בהודעתו אישר הנאשם כי צרך חצי ליטר בירה במועדון. מכאן עולה לכאורה כי הנאשם צרך בירה הן במועדון והן במסעדה.

הנאשם נמנע מלזמן לעדות את חברו, חברתו דאז, או מי מנוסעי הרכב. אציין בהקשר זה כי לא ניתן לקבל את טענתו של הנאשם כי לא הכיר את הנוסעים ברכב, וזאת לאור הודאתו כי בילה עם חבורה שכיום אינו נמצא איתה עוד בקשר,

ואף לאור העובדה שלאחר הבילוי במועדון המשיך הנאשם לבילוי נוסף במסעדה. אי זימון עדים רלוונטיים אינו פועל לטובת הנאשם.

אני סבורה כי מכלול הנתונים שהוצגו לעיל, יש בו כדי להעיד על שכרותו של הנאשם, ובכלל זה ריח אלכוהול חזק שנדף מפיו, כשלונו החלקי בבדיקת המאפיינים, התנהגותו הרדומה, התנהלותו החריגה לאחר אירוע התאונה, הודאתו כי צרך חצי ליטר בירה, הסתירות שהתגלו בגרסתו בנוגע למועד וכמות האלכוהול שצרך, וכן הימנעותו מזימון עדים רלוונטיים. כנתון נסיבתי נוסף ניתן להתחשב בתאונת הדרכים שהנאשם גרם לה, כשהסברו של הנאשם לאירוע התאונה לא התקבל.

בנוסף, יש להפנות לדבריו של הנאשם בסיום הודעתו במשטרה: **"אין לי יותר מה להוסיף, אני לא אחזור על הטעות הזאת לנהוג לאחר ששתיתי."**

בפסיקה נקבע כי יש במכלול הנתונים שלעיל, כדי להביא להרשעה בנהיגה בשכרות.

ב- רע"פ 2075/12 בן בסת נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' ג'ובראן כדלקמן:

"אף בעניינינו, הרשעתה של המבקשת לא התבססה באופן בלעדי על הבדיקה במכשיר הינשוף. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, ההרשעה נסמכה גם על כך שהמבקשת נכשלה בחלק מבדיקת המאפיינים שנערכה לה, על כך שהיא הודתה כי שתתה כוס יין וכן על כך שהיא לא סיפקה הסבר לתאונת הדרכים לה גרמה".

ב- רע"פ 5866/12 קרלקוב נגד מדינת ישראל, ציין כבוד הש' שהם:

"די לעיתים בראיות נסיבתיות ובממצאי התנהגות כדי להביא להרשעה בנהיגה בשכרות, מבלי שיש הכרח להתבסס על בדיקה מדעית של מכשיר ה"ינשוף". ואכן, במקרה דנן לא נפל כל פגם בקביעותיהן הערכאות הקודמות, אשר התבססו, בין היתר, על הודייתו של המבקש כי שתה מעט עובר לתאונה; הימנעותו מלהביא מי מחבריו עמם בילה, על מנת שיתמכו בגרסתו בנוגע לכמות האלכוהול ששתה; סתירות ואי דיוקים בהודעתו של המבקש במשטרה ובעדותו בבית המשפט; כישלונו במרבית מבחני הביצוע שנערכו לו לאחר התאונה; וכיוצא באלה."

המסקנה היא כי בנוסף לממצאי בדיקת הינשוף אשר העידו על שכרותו של הנאשם, קיימות די ראיות נסיבתיות והתנהגותיות כדי להביא להרשעתו בעבירה של נהיגה בשכרות.

בנוגע לתקינות מכשיר הינשוף, התמקדה ההגנה בטענה כי מדובר במכשיר ישן, מדצמבר 2007, ולכן לא ניתן לסמוך על ממצאיו. במקרה דנן אין מדובר במכשיר כה ישן, ומכל מקום אין די בטענה כללית מסוג זה על מנת לקבוע כי המכשיר אינו מבצע את מלאכתו כהלכה. לענין זה ראה, עדותו של טכנאי מעבדת מכשור ואכיפה, כי **"אם התחזוקה נאותה ולפי הנהלים, הטיפול הוא במכשיר לפי הנהלים, אין מניעה להשתמש במכשיר לאורך זמן"** (פרוטוקול עמ' 6, שורות 2-3).

לנוכח כל האמור לעיל, ארשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ז שבט תשע"ו, 27 ינואר 2016, במעמד הנאשם, עו"ד קליין ועו"ד עותמאן אוסמה.